

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940 ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τὴν Παρασκευὴν, 15^{ην} /28^{ην} Ὀκτωβρίου 2011, τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἐώρτασε τὴν Ἐθνικὴν Ἐπέτειον τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου 1940, εἰς μνήμην καὶ τιμὴν τῶν ἀγωνισαμένων Ἑλλήνων κατὰ τῆς βίας, τῆς ἀπανθρώπου ὠμότητος καὶ κατοχῆς καὶ ὑπὲρ τῆς ἐδαφικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἀκεραιότητος τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐλευθερίας ὡς ὑψίστου ἀναφαιρέτου ἀγαθοῦ, δοθέντος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Ὁ ἑορτασμός τοῦ σημαντικωτάτου γεγονότος τούτου -σταθμοῦ εἰς τὴν νεώτερον ἱστορίαν τῆς Πατρίδος ἡμῶν, συμπεριέλαβε Δοξολογίαν εἰς τὸν Πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως τὴν 10.30 π.μ. τῆς ὡς ἄνω ἡμέρας ὡς εὐχαριστίαν εἰς τὸν Θεόν διὰ τὴν χαρισθεῖσαν ἡμῖν ἐλευθερίαν καὶ ὡς δέησιν διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τῶν ψυχῶν τῶν πεσόντων ἀγωνιστῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ταύτης.

Τῆς Δοξολογίας ταύτης εἰς τὸ Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, τῇ συμπροσευχῇ τῶν Ἀγιοταφитῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερομονάχων, τῇ παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου καὶ τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ καὶ τῇ συμμετοχῇ τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας τῶν Ἱεροσολύμων καὶ Ἀραβοφώνων τοῦ Ὀρθοδόξου ἡμῶν ποιμνίου.

Μετά τὴν Δοξολογίαν εἰς τὴν ἐν τῷ Πατριαρχείῳ δεξίωσιν ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τοὺς προσελθόντας διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἰερῶτατον ἐπιτελοῦντες χρέος, ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐπετείῳ τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου 1940, καθ' ἣν τὸ εὐσεβὲς Ἑλληνικόν ἡμῶν ἔθνος ὑπερησπίσατο μετ' αὐτοθυσίας τὴν Ἐθνικὴν αὐτοῦ ἀκεραιότητα κατήλθομεν μετὰ τῆς γεραῆς Ἀγιοταφитικῆς ἡμῶν ἀδελφότητος εἰς τὸν Πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἔνθα ἐτελέσαμεν εὐχαριστήριον δοξολογίαν τῷ Ἀγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ. Προσέτι ἀνεπέμψαμεν ἱκετηρίους δεήσεις τῷ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ἀγῶνι πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἡ σημερινὴ ἐπέτειος τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 εἶναι γεγονός λίαν σημαντικόν διὰ τὴν ἐποχὴν μας, ἡ ὁποία δοκιμάζεται ἀπὸ τὴν ἄκαμπτον ὁρμὴν τῆς ἐκ τῆς παγκοσμιοποιήσεως καὶ διεθνοῦς οἰκονομικῆς κρίσεως ἀπειλουμένης ἐθνικῆς θρησκευτικῆς καὶ πολιτισμικῆς ταυτότητος, ἀτομικῆς τε καὶ συλλογικῆς, λαῶν τε καὶ ἐθνῶν.

Εἶναι δέ σημαντικὴ ἡ σημερινὴ ἐπέτειος, διότι τὸ θεῖον ἀγαθόν τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐλευθερίας, τὸ ὁποῖον ἡμεῖς ἀπολαμβάνομεν ὀφείλεται εἰς τὸν ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος ἀγῶνα πεσόντων Πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν κατὰ τὸν δαιμονιώδη πόλεμον τοῦ 1940.

Ἐπισημαίνομεν δέ τοῦτο, διότι ἐάν ἡ μέχρι θανάτου θυσιαστική ἀντίστασις ᾗτο πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἡ σύγχρονος ἡμῶν πάλη εἶναι «πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ αἰῶνος τούτου», ὡς λέγει ὁ σοφὸς Ἀπόστολος Παῦλος. (Ἐφ. 6,12).

Δεηθῶμεν τοῦ θεοῦ Πατρός ἡμῶν, τοῦ θεμένου ἐκάστῳ ἔθνει τὰς ἰδίας ὁροθεσίας, ὅπως ἀναδείξῃ ἡμᾶς ἀξίους τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀξίους τῆς μνήμης καὶ τιμῆς τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων τῆς ἐποποιΐας τοῦ «ΟΧΙ», τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου 1940.

Ὑψώνοντες τό ποτήριον Ἡμῶν εἵπωμεν:

Ζήτω τό Ἔθνος!

Ζήτω ἡ ἐλευθερία!

Ζήτω τό ἔπος τοῦ 1940! Χρόνια πολλά!..

Ὁ δέ Γενικός Πρόξενος κ. Σωτήριος Ἀθανασίου διὰ τοῦ κάτωθι Μηνύματος τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος:

“Μακαριώτατε,

Σεβαστοί Πατέρες,

κυρίες καὶ κύριοι,

Πέρασαν ἤδη 71 χρόνια, ἀπὸ τότε πού ἡ Ἑλλάδα ἀνηφόριζε στό δρόμο τοῦ μεγαλείου, πού ἔμεινε στή νεώτερη Ἱστορία σάν «ἔπος τοῦ 40». Ἦταν ἡ πιό φωτεινὴ ὥρα τῶν νεότερων χρόνων, λίγα χρόνια μετὰ τὴν καταστροφή τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ μεσοῦσης μιᾶς ἐπονείδιστης δικτατορίας, πού ξεδιάντροπα μιλοῦσε γιὰ τρίτο ἑλληνικὸ πολιτισμὸ πάνω στὰ ἐρείπια τῆς δημοκρατίας, τῆς δόξας τῆς ἑλληνικῆς δημιουργίας, πού ἡ ἴδια εἶχε δολοφονήσει τὴν 4η Αυγούστου. Ἡ ἐπίθεση τοῦ ἰταλικοῦ φασισμοῦ εἶχε ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἀθλιότητος αὐτῆς τῆς ἰδεολογίας. Ἦταν πράξη προδοσίας, καθὼς παραβίαζε τίς κρατικές σχέσεις ὁμαλῆς γειτονίας καὶ συμβίωσης. Ἦταν πράξη ἐσχάτης δειλίας, καθὼς ἐκδηλώθηκε αἰφνιδιαστικά, χωρὶς καμμία προειδοποίηση καὶ καλυπτόταν πίσω ἀπὸ ἐκδηλώσεις φιλίας καὶ ἐμπιστοσύνης. Αὐτὰ τὰ στοιχεῖα γιγάντωσαν τὴν προσβολή πού αἰσθάνθηκε ὅλος ὁ λαός. Ἀγγιζαν ὄχι μόνο τό βαθύ αἶσθημα τῆς φιλοπατρίας τους, ἀλλὰ καὶ τό ρωμαϊκὸ φιλότιμο, πού εἶναι κάτι ξεχωριστό, μοναδικό καὶ σέ κάθε περίπτωση ἀδιαπραγμάτευτο.

Ἡ ἀπάντηση ἦταν μεγαλειώδης καὶ κατέπληξε τοὺς πάντες. Στό ἰταμὸ τελεσίγραφο, πού ὁ Ἰταλὸς πρεσβευτὴς ἐπέδωσε στὸν Πρωθυπουργό, Ἰωάννη Μεταξᾶ, στίς 4.30 τό πρωῒ τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου, ἡ ἀπάντηση ἦταν «ΟΧΙ». Τὴν εἶπε ὁμόθυμα ὁ ἑλληνικὸς λαός ἀπὸ κάθε γωνία τῆς Ἑλλάδας. Τὴν εἶπε ἡ Ἱστορία μας.

Ἦταν ἓνα παράδοξο φαινόμενο: νὰ βαδίζει ἓνας λαός μέ τό «χαμόγελο στὰ χεῖλη» στὸν πόλεμο ἀπέναντι σ’ ἓναν πολὺ ἰσχυρότερο ἀντίπαλο, συγκριτικὰ ἄοπλος, ἀδύναμος, μέ ἀνοιχτὰ τεράστια κοινωνικο-οικονομικά προβλήματα, χωρὶς ἵχνος φόβου, μέ μιὰ τεράστια θέληση νὰ ταπεινώσῃ αὐτόν πού τόλμησε αὐτὴν τὴν θανάσιμη ὕβρη καὶ νὰ νικήσῃ. Αὐτό ξεπερνοῦσε τὰ σύνορα τῆς λογικῆς, ἦταν μιὰ παράφορη ἐκτίναξη στὰ ὕψη τῆς θυσίας καὶ ἐγίνε ἀπὸ ὅλους καὶ ὅλες, αὐθόρμητα, ἐνστικτικά.

Τό κεφάλαιο πού ἄνοιξε μέ τό ἔπος τῆς Πίνδου καί συνεχίστηκε μέ τήν Ἀντίσταση, ἀποτελεῖ μία ἀπό τίς λαμπρότερες σελίδες τῆς νεώτερης Ἱστορίας μας.

Μέ τήν πάροδο τῶν χρόνων, ζήσαμε μιάν ἄλλη ἐποχή. Τίς μέρες τῆς θαυμαστῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, τῆς συλλογικότητος, τῆς αγωνιστικῆς ἑξάρσης, τίς ἀντικατέστησε μιά συστηματική καί «ἐνεργούμενη» ἰδεολογία τῆς ξέφρενης ἀτομικότητος, τοῦ καταναλωτισμοῦ, τῆς σχετικῆς ἀδιαφορίας γιά τά κοινά. Σήμερα ὅμως πού ἡ χώρα μας ἀντιμετωπίζει μία τεράστια ἐθνική κρίση, εἶναι νομίζω ἀναγκαιότητα νά θυμηθοῦμε τίς ἐννοιες τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς συλλογικῆς δράσης καί πάνω ἀπό ὅλα τήν ὑπερηφάνειά μας καί τόν πατριωτισμό μας. Τήν κρίση πρέπει νά τήν ξεπεράσουμε καί θά τήν ξεπεράσουμε, μέ ἐργατικότητα, μέ ἀποφασιστικότητα, μέ πίστη στό Ἔθνος καί τήν Ὁρθοδοξία, μέ πίστη στίς ἀνεξάντλητες δυνάμεις μας.

Οἱ γιορτασμοί τῆς ἐπετείου δέν ἔχουν νόημα ὅταν περιορίζονται σέ θεαματικές τελετουργίες. Εἶναι ζωτική ἀνάγκη νά βαθαίνουμε ἀδιάκοπα στό νόημα αὐτοῦ τοῦ μεγάλου ἀγῶνα. Ἐκεῖ ξαναγεννήθηκε ὁ ἀληθινός πατριωτισμός, ἡ σύνδεση τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος μέ τά ἐθνικά. Ἡ ἀδιαίρετη ἐνότητα τῆς δημοκρατίας, τῆς ἐλευθερίας, τῆς προόδου. Τά ἰδανικά αὐτά καλούμαστε σήμερα νά ὑπηρετήσουμε, νά ξαναβροῦμε τό βῆμα μας, τήν ἀποφασιστικότητά μας, τήν πίστη μας στίς δυνάμεις τοῦ λαοῦ μας. Ἡ χώρα μας πέρασε πολλές δύσκολες ὥρες κατά τή διάρκεια τῆς ἱστορίας της. Καί στό τέλος, βγῆκε πάντα νικήτρια. Ἔτσι θά γίνει καί σήμερα! Ἀρκεῖ νά τό πιστέψουμε καί νά ἀγωνισθοῦμε γιά αὐτό τό σκοπό.

Ζήτω τό Ἔθνος! Ζήτω ἡ 28^η Ὀκτωβρίου!”.

Πέραν τοῦ λειτουργικοῦ τούτου ἑορτασμοῦ, ἡ Ἐθνική Ἐπέτειος τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου 1940 ἐτιμήθη καί διά σχολικοῦ ἑορτασμοῦ εἰς τήν Ἱερατικήν Πατριαρχικήν Σχολήν ἐπὶ τοῦ λόφου τῆς Ἀγίας Σιών.

Τόν ἐνδοσχολικόν ἑορτασμόν τοῦτον τήν 5.30μ.μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐτίμησαν μέ τήν παρουσίαν αὐτῶν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ὁ Γενικός Πρόξενος κ. Σωτήριος Ἀθανασίου καί μέλη τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου Ἱεροσολύμων, Ἀγιοταφῖται Πατέρες, μοναχοί καί μονάζουσαι, μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας Ἱεροσολύμων καί ὁμάς Ἑλλήνων προσκυνητῶν ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Ἀββᾶ Γερασίμου προσελθόντων μετὰ τοῦ ἡγουμένου αὐτῆς Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου.

Ὁ ἑορτασμός συνίστατο εἰς τελετήν σεμνήν καλῶς διωργανωμένην.

Αὕτη περιεῖχεν σύντομον προλόγισιν τοῦ Σχολάρχου, ὁσιωτάτου μοναχοῦ π. Φωτίου, εἰδικότητος Φυσικοῦ, τόν πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας ὑπό τοῦ Πανεπιστημιακοῦ καθηγητοῦ δοκίμου κ. Νικολάου Ζέρβη, ῥσματα πατριωτικά, καί ἐρμηνευθέντα διά μέλους- φωνῆς καί μουσικῶν ὀργάνων, ὑπό τήν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς Μουσικῆς καί πρωτοψάλτου εἰς τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως κ. Χαραλάμπους Βακάκη ἀπαγγελίας ῥσματα πατριωτικά ὑπό τῶν δέκα καί ὀκτώ δοκίμων μαθητῶν τῆς Σχολῆς, ἀπαγγελίας ποιημάτων ἢ ἀναγνώσεις κειμένων κορυφαίων Ἑλλήνων ποιητῶν καί λογοτεχνῶν καί προβολήν ὀπτικοακουστικοῦ ὕλικου - ντοκυμαντέρ, τήν ἐπιμέλειαν τοῦ ὁποίου εἶχον οἱ ἴδιοι οἱ μαθηταί, μέ θέμα τήν Ἱταλικήν καί Γερμανικήν κατοχήν τῆς Ἑλλάδος τό 1940, τάς κακουχίας τῶν Ἑλλήνων, τάς στερήσεις, τοὺς θανάτους ἐκ τῆς πείνης, τά θύματα εἰς τά μέτωπα

τοῦ πολέμου τήν ἀγωνιστικότητα αὐτῶν καί καρτερίαν καί ὁμοψυχίαν καί τήν ἀποτίναξιν τῆς ἀδίκου, σκληρᾶς καί ἀπανθρώπου κατοχῆς.

Δι' ὅλων τούτων διδάσκοντες καί διδασκόμενοι, ὁμιλήσαντες καθηγηταί καί δρᾶσαντες ἐπὶ τῆς σκηνῆς μαθηταί ἐδημιούργησαν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν προσκεκλημένων αἰσθήματα συγκινήσεως, ἐθνικῆς αὐτοσυνειδησίας, αἰσιοδοξίας καί ἐλπίδος διὰ τήν συνέχισιν τῆς ἐθνικῆς ζωῆς ἡμῶν μέ τας ἀξίας καί τά ἰδανικά τῶν προγόνων ἡμῶν, ἵνα ἀξιοπρεπῶς καί ἐπιτυχῶς ὑπερβῶμεν καί τήν ἐνσκήψασαν ἐφ' ἡμᾶς οἰκονομικὴν κρίσιν.

Εἰς τό τέλος τῆς τελετῆς ὁ Μακαριώτατος ἐπήνεσε τόν Σχολάρχην, τούς καθηγητάς καί τούς μαθητάς διὰ τήν ἐπιτυχῆ διοργάνωσιν τῆς τελετῆς, ἡ ὁποία ἔφερε καρπούς συγκινήσεως καί ἐθνικῆς ὑπερηφανείας εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων καί ὑπεγράμμισε τήν σημασίαν τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας διὰ τήν ἐθνικὴν ἡμῶν ἐλευθερίαν καί τήν συμβολήν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων διὰ τῆς προσευχῆς, ἀλλά καί διὰ καταλλήλων ἐκκλησιαστικῶν ἐνεργειῶν καί τῆς παροχῆς ὑλικῆς βοηθείας εἰς τήν ἐπιτυχῆ διεξαγωγήν τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος.

Ὁ Μακαριώτατος καί ὁ Σχολάρχης ἠὺχαρίστησαν τόν κ. Γενικόν διὰ τήν ἠθικὴν καί ἔμπρακτον ὑλικὴν αὐτοῦ συμπαράστασιν πρὸς τήν Σχολήν.

Ὁ κ. Γενικός ἐξέφρασε τήν ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ τὰς θεατρικὰς καί μουσικὰς ἐπιτεύξεις καί ἐπιδόσεις τῶν δοκίμων μαθητῶν καί ὑπεγράμμισεν πως ὅ,τι ἐπέτυχε τό ἔθνος ἡμῶν εἰς τὰς δυσκόλους περιστάσεις τῆς ἱστορίας αὐτοῦ καί δὴ κατὰ τόν πόλεμον τοῦ 1940, τό ἐπέτυχε διὰ τῆς συνεργασίας καί τῆς ἀλληλεγγύης. Καί ὅτι διὰ τῆς ἀλληλεγγύης καί πάλιν σήμερον θά δυνηθῶμεν οἱ Ἕλληνες νά ὑπερβῶμεν ἐπιτυχῶς τήν ἀπειλοῦσαν ἡμᾶς οἰκονομικὴν κρίσιν καί ἐν προόδῳ καί εὐημερίᾳ νά πορευθῶμεν συμφῶνως πρὸς τὰς ἀξίας τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

(Στό βίντεο πού ἀκολουθεῖ παρατίθεται τό σύνολο τῶν ἐορτασμῶν τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου εἰς τό Πατριαρχεῖον, μεταξύ τῶν ὁποίων καί τό μεγαλύτερο μέρος τῆς σχολικῆς ἐκδηλώσεως).

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder